

Spm. nr. S 979

Til finansministeren (27/11 03) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren fremsende TDC's ansøgning om forhåndsgodkendelse hos Ligningsrådet af de skattetekniske dispositioner i forbindelse med salget af og den efterfølgende leasingaftale med amerikanske investorer om teleudstyr i 1997 (jf. artikel i Jyllands-Posten den 27. november 2003)?«

Svar (5/12 03)

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg har ikke mulighed for at fremsende ansøgninger, som er sendt til Ligningsrådet.

Skatteministeriet har oplyst, at det vil foranledige, at spørgsmålet om fremsendelse af ansøgningen forelægges Ligningsrådet i forbindelse med dets næste møde den 16. december 2003.

Spm. nr. S 699

Til indenrigs- og sundhedsministeren (14/11 03) af:

Preben Rudiengaard (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorledes patienter, der er i behandling med kolesterolsænkende lægemidler, på apoteket kan få udleveret lægemidler, der er langt dyrere end de billigste på markedet?«

Begrundelse

Spørgeren er blevet opmærksom på, at patienter, der er i kolesterolbehandling med Simvastatin præparater, i visse situationer på apoteket får udleveret parallelimporterede pakninger (f.eks. pakninger med 56 stk. tabletter), der er væsentligt dyrere end de billigste på markedet. Lægemiddelindustriforeningen har tidligere gjort opmærksom på problemstillingen, jf. alm. del – bilag 632 (offentligt). Heraf fremgår det, at parallelimporterede »skæve« pakningsstørrelser dels ligger uden for de traditionelle substitutionsregler, dels har en højere tabletpriis end de pakninger, der hører ind under substitutionsordningen. Spørgeren ønsker en redegørelse for denne pro-

blemstilling, herunder hvilke initiativer ministeren vil tage for at sikre, at patienter i denne situation orienteres om billigere behandlingsmuligheder. Spørgeren finder det såvel samfundsøkonomisk som privatøkonomisk uholdbart, at enkelte pakninger f.eks. pga. »skæv« pakningsstørrelse falder uden for reglerne om substitution.

Svar (1/12 03)

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

I henhold til reglerne i receptbekendtgørelsen skal apoteket udlevere det billigste lægemiddel blandt lægemidler, som har samme virksomme stof i samme mængde og bruges på samme måde, medmindre lægen har fravalgt substitution ved at skrive »ej S« på recepten. Indbyrdes substituerbare lægemidler vil være grupperet i samme substitutionsgruppe.

Apoteket kan udlevere andre pakningsstørrelser, hvis samlede pakningsstørrelser afviger med op til 10 pct. af den ordinerede mængde. Hvis lægemidlet tilhører udleveringsgruppe B (lægemidler i denne udleveringsgruppe må apoteket udlevere én gang efter samme recept, medmindre receptstederen har angivet på recepten, hvor mange gange og med hvilket tidsmellemlum yderligere udlevering må finde sted), eller hvis lægemidlet ikke er receptpligtigt, kan apoteket udlevere en pakningsstørrelse, som afviger med op til 25 pct. af den ordinerede mængde.

Hvis lægen ordinerer en lægemiddelpakning, som ikke indgår i nogen substitutionsgruppe, er apoteket ikke forpligtet til at substituere til en anden billigere pakning.

Der findes lægemidler, hvor enhedsprisen – i modsætning til hvad man almindeligvis ville forvente – er større i store pakninger end i små pakninger. Dette er eksempelvis tilfældet med den pågældende pakning med 56 simvastatin tabletter, som der henvises til i begrundelsen for spørgsmålet. Som jeg tidligere har oplyst i min besvarelse af 26. juni 2003 af spørgsmål S 3717, er det pågældende lægemiddel ikke i nogen substitutionsgruppe, da alle pakninger med simvastatin, 20 mg, afviger væsentligt i størrelsesmæssig henseende. Det indebærer, at apoteket ikke er forpligtet til at substituere til en anden og billigere pakning, hvis lægen ordinerer den pågældende pakning med 56 tabletter.